

Стојим на раскрсници, загледана у даљине

Као и сваком детету, по завршетку осмог разреда, било ми је тешко. Шта ћу уписати? Да ли ћу наћи праве пријатеље? Какво искуство ћу изнети из свега тога?

Онда сам, сасвим случајно, на прво место листе жеља ставила фризерску уместо саобраћајне школе. Како сам имала доста бодова, међу првима сам била на списку фризерске школе. Нисам то желела, али помислила сам - ко зна зашто је то добро? Кренула сам, а те три године прошле су ми јако брзо. Стекла сам најбољу другарицу. Сваки дан би свуда ишле заједно. После школе би седеле и причале по два сата и никада нам не би досадило. Ето ме на крају треће године, не знајући шта даље и поново са гомилом питања. Да ли уписати четврти степен у некој другој школи? Да ли завршити факултет? Или ипак кренути са радом у салону? Шта обући за матуру?

Све су то питања која су ми се мотала по глави, али најважније питање - хоћу ли задржати своју најбољу другарицу која ми је обележила најлепши период живота?